

adevarul.ro

Armata americană, după o umilință finală la adresa lui Trump, preia controlul complet al dispozitivului național de securitate internă

6-8 minutes

După părerea mea, este vorba despre o problemă cu mult mai profundă, pornită tocmai din experiența unor generali sau operatori în domeniul securității care au văzut, tocmai din experiențele războaielor pierdute din Afganistan, Irak sau Siria, că amenințările de securitate au evoluat mult față de ceea ce se învăța în Academiiile militare, cu perspectiva anunțată de mult timp de băieții lui Yasser Arafat apoi, în termeni cu mult mai clari, de Al Qaeda și ISIS: *„Vom muta teroarea la voi acasă, veți fi obligați să vă folosiți trupele în războaiele civile care vor urma în toate societățile voastre de necredincioși și pervertiți de singura vaoare pe care o recunoșteți, cea a banului“.*

Ceea ce începe acum - și asta chiar este un motiv de mare neliniște - este o suprapunere de amenințări teroriste cu totul diferite de cele „clasice“ la adresa trupelor americane și aliate. Dacă, până acum câțiva ani, atacurile teroriste împotriva „rupelor de ocupație“ erau prioritare, în ultima perioadă încep să devină prioritare cele organizate de celulele aflate pe teritoriu occidental,

împotriva unor obiective locale. Ele vin să se suprapună, să dubleze sau să sprijine starea continuă de insecuritate creată de „terorismul intern“ din unele state ale spațiului euro-atlantic, în principal din SUA.

Chiar dacă, aparent, profund diferite în esența lor ideologică, mișcările teroriste par a fi coordonate acum la nivelul unei rețele comune care urmărește un același scop fundamental enunțat pentru prima dată de părinții anarhismului, teoretizat mai apoi de Lenin și Troțky, continuat cu succes de SA-ul lui Rohm, creația lui Hitler pentru a anihila structura de comandă politico-militară a vechiului regim, apoi în toate „democrațiile militare bananiere“ controlate de americani în America Latină: instaurarea terorii pentru distrugerea tuturor instituțiilor componente ale statului și instaurarea unui mecanism unic prin care teroarea devine statul însuși. De aici, perspectiva că împotriva teroriștilor interni va trebui să se acționeze cu aceleași mijloace și cu același nivel de forță ca în cazul teroriștilor din Afganistan sau Irak, spre exemplu.

FOTO EPA-EFE

Multe manuale militare și, foarte posibil, multe articole constituționale ar putea să fie modificate după evenimentele de acum din SUA, devenind evident că esența apărării naționale și discuția despre securitatea națională ar trebui recalibrate pe baza unui nou raționament. În orice caz, ceva cu totul nou este pe cale să se cimenteze la nivel conceptual: alte circuite de analiză în urgență, alte circuite de decizie, o nouă linie de comandă și control. De ce?

Iată un exemplu. În ziua atacului asupra Capitolului, primele trupe din Garda Națională au sosit **cu ore întârziere**, iar guvernatorul Hogan din Maryland a declarat că a anunțat că poate trimite imediat trupe, dar permisiunea de a acționa a venit de-abia după trei ore. Lucrurile ar trebui lămurite căci mai avem și declarația absolut halucinantă a lui Christopher Miller, secretarul pentru apărare ad interim, fost director al organismului național de

contraterorism, care spunea ceva aproape imposibil de crezut: „În dimineața respectivă (6 ianuarie, n.n.) oamenii erau îngrijorați că eu urma să fie parte a unui fel de lovituri de stat militare pentru răsturnarea republicii, pe baza ideii că «dacă vor fi trimiși militari în stradă vă dați seama ce semnal va fi trimis Americii?», aceiași oameni care, în decursul zilei, în finalul zilei, se rugau să fie trimiși soldați la Capitoliu“. O chestiune care, doar aparent, ține de bucătăria internă a planificatorilor militari de înalt nivel, chiar dacă rezultatelor lor vor influența cu siguranță doctrina militară viitoare a SUA și, prin extensie, cea a principalelor țări din NATO. Chiar ar trebui lămurită această aserțiune de o gravitate fără seamăn: cel mai înalt responsabil american în domeniul apărării poate fi bănuit de participare la un puci militar? Cine a avut dubii? Pe ce bază? Un tribunal militar de urgență ar trebui să ancheteze acest subiect.

FOTO EPA-EFE

Dar, peste toate, se mai suprapune un semnal, poate mai

Îngrijorător decât toate de până acum, deoarece demonstrează că, la cel mai înalt nivel al statului, Administrația Trump a reușit să afecteze profund relația de încredere și respect cu armata. Uluior într-adevăr semnalul dublu pe care-l primește armata americană dar și opinia publică în acest moment atât de delicat și complet neliniștitoare semnificațiile la nivel global.

Astfel, pe de o parte, echipa Trump anunță că, în dimineața zilei de 20 ianuarie, Președintele va pleca cu elicopterul prezidențial de pe peluza Casei Albe miercuri, cu câteva ore înainte de ceremonia investiturii lui Biden. Se va opri la baza militară Andrew (Maryland) unde dorește să i se organizeze o ceremonie militară de adio înainte de a se îmbarca pentru ultima oară la bordul avionului Air Force One, îndreptându-se spre Florida și viitoarea sa reședință permanentă, clubul său de golf de la Mar-a-Lago.

FOTO EPA-EFE

Ciudățenia este că această ceremonie militară numită **Armed**

Forces Farwell, în mod normal, respectând tradiția predării-preluării de ștafetă prezidențială, ar fi trebuit să fie organizată (ca de fiecare dată din 1989 încoace) la Washington, ceea ce Pentagonul a refuzat să facă. **Anularea ceremoniei de către șeful comandamentelor reunite și de secretarul de stat pentru apărare este descrisă de Kevin Baron, director executiv la Defense One, drept „o rușine și o oportunitate ratată“ , problemă cu atât mai serioasă cu cât predecesorii lui Trump au făcut din acest moment clipa solemnă a unei declarații de unitate națională.** Lui Trump îi rămâne, foarte posibil, satisfacția unui mic truc inteligent: deoarece în momentul în care va ajunge la Baza militară Andrews este încă Președinte al SUA și Comandant al forțelor armate, a decis ca acolo să aibă loc o ceremonie de mare spectacol, așa cum nu a făcut niciun Președinte al SUA: covor roșu, gardă militară și un salut cu 21 de salve de tun, așa cum scrie AFP.

Un final ciudat, plin de potențiale mari întrebări despre ce se va întâmpla mai departe, căci seria mari scandaluri s-ar putea să fie doar la început, căci urmează procesul în Senat pentru cel de-al doilea impeachment, Să vedem ce se va întâmpla atunci. Și ce urmează după aceea. Oricum, Aceasta poate fi imaginea care să figureze la loc de cinste într-o carte despre Administrația Trump. Nu s-a mai întâmplat așa ceva și, pentru liniștea acestei planete, bine ar fi să nu se mai întâmple vreodată.

FOTO EPA-EFE